

Το City, το οποίο είχε από καιρό το δικό του ξεχωριστό διοικητικό καθεστώς – το δικό του κυβερνητικό σώμα, η Εταιρία του Λονδίνου, βρίσκεται ξεχωριστά από τις υπόλοιπες συνοικίες του Λονδίνου, με τις χρηματοοικονομικές εταιρείες, και όχι τους κατοίκους, να αποτελούν το εκλογικό του σώμα.

Η διεθνοποίησή του, κυριαρχούμενη από αμερικανικές, ιαπωνικές και γερμανικές τράπεζες, το απομόνωσαν από την υπόλοιπη βρετανική κοινωνία. Καθώς το Λονδίνο έγινε μαγνήτης για το διεθνές κεφάλαιο, έγινε επίσης και το σπίτι των πλουσίων του κόσμου και των οικογενειών τους.

Η κυβέρνηση Cameron χαλάρωσε λίγο την δημοσιονομική προσαρμογή και ενθάρρυνε την ανάπτυξη των τιμών των ακινήτων με την αναδοχή τραπεζικών χορηγήσεων προς αγοραστές υψηλής μόχλευσης. Αυτή η ενίσχυση έφερε ένα κύμα κεφαλαίων από διεθνείς επενδυτές που αναζητούσαν ένα ασφαλές καταφύγιο για τα περιουσιακά τους στοιχεία και βοήθησε να βελτιωθεί η εικόνα μιας κυβέρνησης που υπολειπόταν στις δημοσκοπήσεις τα τελευταία τρία χρόνια.

Ταυτόχρονα οι κανονισμοί για τις βίζες που διευκόλυναν την είσοδο στους σούπερ-πλούσιους, ένα ελαφρύ φορολογικό καθεστώς για τους κατοίκους που δεν έχουν εκεί την έδρα τους (που επικαλούνται διαμονή στο -ή εισόδημα από- το εξωτερικό), οι χαμηλοί φόροι ιδιοκτησίας, τα αναγνωρισμένου κύρους σχολεία και η εγγύτητα με τα ιδρύματα που επενδύουν τα χρήματά τους, έχουν κάνει το Λονδίνο ένα ελκυστικό καταφύγιο για δισεκατομμυριούχους.

Αρκετοί προέρχονται από την Ρωσία και πλέον το ρωσικό κεφάλαιο είναι πιο σημαντικό. Μια εκτίμηση θέτει τις ρωσικές αγορές high-end ακινήτων στο Λονδίνο (ακίνητα αξίας πάνω

από ένα εκατομμύριο λίρες) στο 7% του συνόλου, ένα αρκετά μεγάλο ποσό που φαίνεται πιθανό να αυξηθεί, χάρη στην αστάθεια στην Ουκρανία. Πολλές από αυτές τις αγορές είναι επενδύσεις που δεν σχετίζονται με την κατοικία, κι έτσι δεκάδες σπίτια στις πιο αριστοκρατικές συνοικίες τού Λονδίνου μένουν κενά εκτός από τους φρουρούς ασφαλείας που περιπολούν σε αυτά.

Έτσι, η επιδοτούμενη από την κυβέρνηση ραγδαία άνοδος των αξιών των ακίνητων ώθησε προς τα εμπρός την οικονομία. Το ξένο κεφάλαιο στο οποίο στηρίζεται το μοντέλο αυτό έχει προσελκυσθεί εν μέρει μέσω του θεσμικού arbitrage: χαλαρή ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών προϊόντων στο City, φοροαπαλλαγές για τους πλούσιους ξένους κατοίκους, ένα νομικό σύστημα ελκυστικό για τους κατέχοντες και πολύ χαμηλή φορολογία στα ακίνητα.

Έχοντας διαφημίσει το Λονδίνο ως τόπο όπου οι ολιγάρχες μπορούν να επενδύουν και να ξοδεύουν τα χρήματά τους χωρίς πάρα πολλά ερωτηματικά, η βρετανική κυβέρνηση τρέμει πλέον να αμφισβητήσει τα προνόμια αυτά από τον φόβο μιας τυχόν αναστροφής της ροής των κεφαλαίων